

ogsaa har nogen optraadt paa deres Vegne. Det vilde nu være ret artig at faa oplyst, hvem det ærede Medlem mener har optraadt paa deres Vegne og afsluttet denne Handel i 1891, hvorved vi fik Alderdomsunderstøttelsesloven i Stedet for Øllet. Ellers er der ikke god Logik i det ærede Medlems Udfald, hvad enten de finde Sted her i Tinget eller gennem Social-Demokraten.

Nej, jeg er i det sjældne Tilfælde at maatte være fuldstændig enig med det ærede Medlem for Assens (Berntsen), nemlig i hans Opfattelse af, hvad der da passerede, ikke i hans Holdning under Forhandlingerne den Gang. Det, som passerede den Gang, var det, at en Del af det daværende saakaldte forhandlende Venstre som et stort og enigt Parti sluttede sig sammen med Højre om Øllet og Sukkeret — det er en Kendsgerning — og ganske, og aldeles uden for disse Forhandlinger laa Tanken om at løse Alderdomsforsørgelsesproblemet. Vi fik den Gang præciseret af Føreren for dette Parti, Boisen, som ikke længere sidder her i Salen, en Arbejdsplan, og han forklarede os, at Alderdomsforsørgelsesloven laa uden for Arbejdsplanen, det var noget, der først skulde løses ad Aare; og det forklarede han netop i samme Mon, som de to Parter sluttede Akkorden om Øllet og Sukkeret, saa jeg synes, at det ærede Medlem for Assens har fuldkommen Ret, naar han sagde, at der ikke var sluttet nogen Handel om Alderdomsforsørgelsesloven, den laa ganske udenfor, baade fordi den principmæssig skulde holdes udenfor, og fordi den rent taktikmæssigt laa udenfor. Det var først, da Berg-Hørup kom med deres Forslag, at de andre fik Øje for, at der her var noget, der maatte gøres, og saa skete det. Men vare Berg-Hørup ikke komne med deres Forslag, havde vi i alt Fald ikke paa dette Tidspunkt — det er min sikre Overbevisning — faaet en Alderdomsforsørgelse, og saa var Øllet alligevel blevet ved at flyde, og Arbejdernes Tribut til hele den Forretning var bleven ydet ganske uafhængig af Spørgsmaalet om en Alderdomsforsørgelse, saa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, Fremstilling er saa ganske forkert, rent historisk set, som vel muligt.

Jeg ønsker blot at gøre endnu en enkelt Bemærkning om dette Spørgsmaal, da det ærede Medlem ogsaa havde Ærinde til mig, det angaar Alderdomsforsørgelsesloven. Intet Menneske kan være i Tvivl om, at Alderdomsforsørgelsesloven udretter

uhyre meget godt. Naar der anvendes 5 Mill. Kr. eller derover til Uddeling blandt gamle Mennesker paa et vist Alderstrin, sker der noget overordentlig godt. Men det er alligevel min Overbevisning, at efter de Principper, hvorpaa denne Lov hviler, og efter den Maade, hvorpaa den udøves og efter Forholdets Natur maa udøves, indeholder den en Spire til en social Ulykke for vort Land. Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) var forbavset over, at Socialdemokraterne nu optræde, som de gøre, skønt de i sin Tid vare saa forbitrede over Alderdomsforsørgelsesloven og stemte imod den, ligesom jeg — og jeg fastholder det rigtige deri —, men jeg finder det naturligt, at Socialdemokraterne optræde, som de nu gøre, for nu have de set, at her er en Arbejdsmark for Agitationen, som kan bringe Fart i deres Bestræbelser for at sprede Socialismen ud paa Landet; dertil vil Alderdomsforsørgelsesloven i dens nuværende Skikkelse bidrage i allerhøjeste Grad, og dette betragter jeg som en Ulykke, men dermed er der ikke sagt, at vi ikke kunne blive staaende enten helt eller delvis paa den saakaldte vederlagsfri Forsørgelse, men der maa ske betydelige Ændringer i den inden alt for længe, hvis der ikke skal skabes en social Tilstand, der er utaalelig. Derfor siger jeg, at Loven, som den er, hvis den ikke ændres væsentlig, vil blive til Ulykke for vort Samfund.

Vilhelm Lassen: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) har ikke kunnet lade sin Partifælle, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (J. Jensen), ene om de Lavrbær, der skulle plukkes for Socialdemokraterne under denne Debat. Det skulde dog ikke undre mig, om det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds aldeles ikke misundte det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds de Par Blade, han fik fæstet paa sig. Jeg skal kun gøre en eneste Realitetsbemærkning til det ærede Medlem. Han opponerede imod, at jeg havde fremdraget Ulykkesforsikringsloven som et Bevis paa, at Ordet Forsikring meget vel kunde bruges om den Hjælp, der ydes vederlagsfrit til dem, der skulle have den. Men det forekommer mig, at det ærede Medlem var uheldig dermed. Han sagde, at denne Lov er en virkelig Forsikringslov, nemlig en Forsikringslov for Arbejdsgiverne. Men, maa jeg spørge det ærede Medlem, er det Arbejdsgiverne, der skulle have Fordelen af denne Lov? Hvem er det, der skal hjælpes? Det er vel